

[Indenrigsministeren.]

gerne, f. Eks. 5 pCt.-Serierne. Men der er ganske vist her det uheldige Forhold, at de af Indenrigsministeriet i 1927 og 1928 approberede Statuttillæg vedrørende disse 5 pCt.s Serier for Østifternes Kreditforening, for Jydsk Kreditforening, for Vest- og Sønderjydsk Kreditforening og for Sønderjyllands Kreditforening indeholder en Bestemmelse om, at det er forment Medlemmerne i Forening at gennemføre en Rentenedsættelse paa Serierne Kasseobligationer. Det er jo muligt, at der ad anden Vej, naar Forudsætningerne i øvrigt er til Stede derfor, kan naas samme Resultat som ved en egentlig samlet Konvertering, men herom skal jeg ikke udtale mig nærmere paa det nuværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen vil af det, jeg her har sagt, forstaa, at jeg er af den Opfattelse, at de Konverteringmuligheder, der i det hele maatte opstaa i Fremtiden, bør udnyttes, men jeg har samtidig maattet pege paa de Vanskeligheder, der møder os, og som til Dels ligger i selve det Kreditforeningssystem, vi har, og som i øvrigt paa andre Omraader har sine Fordele. Som jeg allerede har bebudet andetsteds, er det i øvrigt min Hensigt i den allernærmeste Fremtid at nedsætte en Kommission til Forberedelse af en Revision af Lovgivningen vedrørende dette Kreditforeningssystem.

Forskellige ærede Talere har under Finanslovdebatten talt om den kommunale Ejendomsbeskatning, dog uden at stille direkte Spørgsmaal, og jeg skal derfor indskrænke mig til med Hensyn til Regeringens Opfattelse paa dette Omraade at henvise til de Udtalelser, jeg i Forgaars fremsatte i Landstinget under Behandlingen af det af mig fremsatte Lovforslag om Ændringer i de kommunale Beskatninger.

Statsministeren (Starving): Min Opmærksomhed er blevet henledt paa en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Pürschel har fremsat, og som jeg ikke havde bemærket, da jeg før i Dag havde Ordet. Udtalelsen findes paa Sp. 1545 og drejer sig om det Telegram, der fremkom offentligt i Gaar angaaende en Udtalelse af et Medlem af Landstinget, Hr. Patursson, paa Færøerne.

Jeg vil gerne benytte den givne Anledning til, ligesom det allerede er sket i en Udtalelse i Pressen i Dag, at udtale min Forundring og Misbilligelse, hvis Referatet da er rigtigt, overfor den Udtalelse, som

den ærede Landstingsmand har fremsat, en Udtalelse, der jo kun kan føles som et Bagholdsangreb overfor det Land, i hvis Rigsdag Hr. Patursson er ansvarligt Medlem.

Man tillægger i det paagældende Referat Landstingsmanden en Udtalelse, i hvilken han fremsætter en Erklæring om at have Bemyndigelse til at sige, at hvis Norge sejrer i Haag, vil Færingerne faa fri Adgang til Øst-Grønland. Det er jo en Selvfølge, at Landstingsmanden ikke har Bemyndigelse fra nogen ansvarlig norsk Myndighed eller Politiker, og det kan i og for sig ikke være afgørende, hvad der fra anden norsk Side kan være sagt. Men lige uforvarligt er det, at Landstingsmanden finder Anledning til at optræde i en Valgkamp i en dansk Valgkreds med Forsøg paa at spille en anden Magt ud mod sit eget Land.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Den højtærede Undervisningsminister udtalte i sin Replik til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at naar Bevillingen til de private Realskoler var nedsat, var det bl. a. ogsaa en Imødekommen af et Krav, jeg havde stillet under Finanslovdebatten sidste Aar. Jeg maa sige til den højtærede Minister, at enten har han ikke fulgt det Raad, han gav det ærede Medlem Hr. Christiani, nemlig at man skulde sætte sig ind i Sagerne, før man talte, eller ogsaa er det en Udlægning af mine Ord, som — ja lad mig sige, i mangt og meget minder om de allerdaarligste Perioder i den højtærede Ministers tidligere, journalistiske Virksomhed.

Den højtærede Minister fremsatte under Finanslovdebatten sidste Aar den samme Paastand — den staar paa Sp. 955; men den højtærede Minister maa i Aar have overset mit Svar sidste Aar, som staar paa Sp. 1135. Af det Svar fremgaar klart og tydeligt, at det, som jeg krævede, baade i mit første og i mit andet Indlæg, var ikke en ensidig Nedsættelse af Tilskuddene til de private Skoler, men en nøje Gennemgang af alle Undervisningsministeriets Budgetter, en Undersøgelse, som formentlig vilde føre til en paafølgende Nedsættelse af dette Ministeriums efter min Mening alt for store Udgifter.

Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Tale saaledes, at det, han kritiserede, var ikke i første Række, at der havde fundet Nedsættelser Sted paa Undervisningsministeriets Budget, men at